

Jobboldali többség jön Németországban

BAUER BENCE

A MAGYAR-NÉMET INTÉZET AZ EURÓPAI EGYÜTTMŰKÖDÉSÉRT (MCC) IGAZGATÓJA

A február 23-ai választás tétje, hogy kormányzó erővé válik-e a középtől jobbra álló tömb.

Olaf Scholz kormánya szétesett, a bizalmi szavazáson megbukott, előre hozott választást kellett kiírni. A németek nagy többsége rossznak tartja Scholz kormányzását, és fordulatot szeretne látni kiváltképp a migrációs, a társadalom-, a gazdaság- és energiapolitikában, valamint a szociális ellátórendszerek terén.

A közbiztonság romlása az egyik legsúlyosabb probléma, melyet a baloldal nem tud vagy nem akar megoldani, hiszen szorosan összefügg az elhibázott migrációs politikával. A közvélemény-kutatások szerint magabiztosan vezet az ellenzék két jobboldali pártja, az Alternatíva Németországért (AfD), illetve a Kereszténydemokrata Unió és a Bajorországi Keresztényszociális Unió szövetsége (CDU-CSU). Megérett tehát az idő az igazi politikai fordulatra. A balliberális Szövetség '90 – Zöldek elutasíttottsága nagyot nőtt, a választópolgárok nem kérnek a balliberális és zöldpolitikából, mely nemcsak túlzottan államközpontú, és súlyosan beavatkozik az emberek magánéletébe, de moralizáló, kioktató és kirekesztő is. Sokat merített az amerikai woke ideológiából, mely megteremtette az eltörléskultúrát, a kontaktbűnt, szűkítette a diskurzus tereit, és mivel nagyon meg van győződve a saját igazáról, természetesnek látja a más, neki nem tetsző vélemények, álláspontok ellehetetlenítését.

Erről szól az a baloldali kezdeményezés, hogy politikai karanténba helyezik az AfD-t, mintha annak javaslatai valamilyen ragályos betegség jelei lennének. Pedig a párt politikája egyre elfogadottabb. Az AfD szárnyalása a társadalom közepéből induló erős jelzés, hogy nem fogadják el az eddigi kormánypártok kirekesztő politikáját, beleszólást kérnek a saját országuk jövőjébe. Minél inkább próbálja tehát a fősodor szélsőségesként beállítani és kitasztítani az AfD-t – és szavazóit –, annál

inkább növekszik a népszerűsége. Az AfD sok téren olyan megoldásokat javasol, amelyeket eddig hiába vártak a választók az uniópártoktól.

A minap a Bundestagban első ízben együtt szavazott a jobboldal, ízelítőt adva a február 23-a után várható többségi viszonyokról. Már most jobboldali többség van több tartományi parlamentben, a CDU-CSU viszont sehol nem merte felvállalni ezt a jobboldali többséget – félt ugyanis a baloldali médiától, pártoktól, közbeszédétől, amely aztán nem volt rest Friedrich Merz CDU-elnököt az együtt szavazás hírére egyenesen lenézni. Ezzel talán túltolta a biciklit a baloldal. Most már a CDU-ban is sokan felismerik, hogy semmi másról nem szólt eddig az AfD kirekesztése és stigmatizálása, mint a baloldal túléléséről, a hatalom megtartásáról.

Ennek most vége lehet. Az AfD legnagyobb szövetségese most a német választópolgár, aki ki fogja nyilvánítani véleményét az eddigi kormánypolitikáról. A CDU-nak is fel kell ismernie, hogy a változás szele fúj, s a várt fordulatot csakis jobboldali kormányzással tudja megvalósítani. Ha megint a baloldallal szövetkezik, s enged a követeléseinek, akkor tömegesen pártolnak át megmaradt támogatói az AfD-hez. Így az AfD hamar az első helyre kerülhet. A CDU-CSU-nak már csak ezért is érdeke lenne, hogy addig ragadja meg a jobboldali többség adta lehetőségeket, amíg még nagyobb pártként ő adhatja a kancellárt. Hiszen megvalósulhat akár az osztrák forgatókönyv is. Ha a kereszténydemokraták még nem elég erősek ahhoz, hogy formálisan békejobbot nyújtsanak az AfD-nek, akkor még mindig ott van a kisebbségi kormányzás lehetősége. Ezzel közösen letehetik az új, polgári Németország sarokköveit. Hajrá, Németország!

|m|